

Sygn. akt VIII Pz 8/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2015r.

Sąd Okręgowy – Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Joanna Smycz (ref.)

Sędziowie: SSO Grażyna Łazowska

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. K. (K.)

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. w upadłości likwidacyjnej

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda R. K. na postanowienie Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w T.

z dnia 30 października 2014r. **w sprawie** sygn. akt IV P 375/13

postanawia:

oddalić zażalenie

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Joanna Smycz (ref.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 października 2014r. Sąd Rejonowy IV Wydziału Pracy w T. odrzucił pozew jako niedopuszczalny. W dalszej kolejności orzekł o kosztach.

W dniu 15 grudnia 2014r. powód złożył zażalenie na postanowienie z dnia 30 października 2014r., zaskarżając orzeczenie w całości, zarzucając błędną wykładnię prawną poprzez naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 237 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. prawo upadłościowe i naprawcze oraz niewłaściwą subsumcję, czyli niedopasowanie stanu faktycznego sprawy do przepisów prawnych określających stosunek prawa pracy i wynikające z niego roszczenia pracownicze i ubezpieczeniowe poprzez zastosowanie art. 300 k.p. i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu zażalenia powód podniósł, że jego roszczenia zgłoszone w powództwie z dnia 27 września 2013r. mają charakter roszczeń pracowniczych i poprzez art. 300 k.p. mają charakter cywilno - prawny, wynikają bowiem ze stosunku prawa pracy w związku ze zdarzeniem uznanym za wypadek w pracy.

W związku z zasada wynikająca z art. 236 p.u.n. kategoria wierzytelności pracowniczych, w tym także wynikających z uznania zdarzenia, jako wypadek w pracy oraz roszczenia z tego wynikające w oparciu o art. 300 k.p. podlega

uwzględnieniu w postępowaniu upadłościowym z urzędu. Zgłoszenie wierzytelności nie jest wymagalne dla należności ze stosunku pracy (art. 237 p.u.n.).

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone przez powoda R. K. postanowienie o odrzuceniu pozwu, znajduje oparcie w obowiązujących przepisach i zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, wskazał właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie odrzucenia pozwu, zaś stanowisko jakie legło u podstaw tego rozstrzygnięcia zasługuje na pełną akceptację Sądu II instancji.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż wyłącznym trybem do dochodzenia roszczeń, jakich dochodzi powód w niniejszym postępowaniu jest tryb upadłościowy uregulowany ustawą z dnia 28 lutego 2003r. prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity: Dz.U z 2012r. poz. 112 ze zm).

Z dniem ogłoszenia upadłości likwidacyjnej wyłącznym trybem dochodzenia wierzytelności upadłościowych staje się postępowanie upadłościowe. Wierzytelności te powinny być zgłoszone przez wierzyciela sędziemu komisarzowi. Proces cywilny o nie jest co do zasady niedopuszczalny, z wyjątkiem sytuacji określonej w art. 145 ust. 1 pr.u.n., gdy postępowanie sądowe zostało wszczęte przed ogłoszeniem upadłości pozwanego, a w postępowaniu upadłościowym odmówiono ich umieszczenia na liście wierzytelności. W takim przypadku wierzytelność może być dochodzona przeciwko upadłemu po umorzeniu lub zakończeniu postępowania upadłościowego (art. 263 pr.u.n.) Wierzyciel, który przed ogłoszeniem upadłości dłużnika nie wszczął procesu o wierzytelność podlegającą umieszczeniu na liście wierzytelności, po ogłoszeniu upadłości nie może już wytoczyć o nią powództwa, chyba że chodzi o wierzytelność powstałą po ogłoszeniu upadłości (wierzytelność w stosunku do masy upadłości) wynikająca z czynności dokonanych przez syndyka albo ze stosunków prawnych powstałych jeszcze przed ogłoszeniem upadłości, w które jednak wstąpił upadły.

Wprawdzie po myśli art. 237 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity: Dz.U z 2012r. poz. 112 ze zm) nie wymagają zgłoszenia należności ze stosunku pracy. Należności z tego tytułu umieszcza się na liście wierzytelności z urzędu, ale w ocenie Sądu Okręgowego powyższa reguła nie stoi na przeszkodzie dokonaniu zgłoszenia wierzytelności przez zainteresowaną osobę. Zgłoszeni takie będzie wręcz nieodzowne, jeżeli syndyk nie wykaże wierzyciela na liście wierzytelności, uznając, że nie ma on roszczeń wobec upadłego podlegających trybowi określonymu w art. 237 p.u.n.

Nadto Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż obowiązek umieszczenia należności pracowniczych z urzędu na liście wierzytelności odnosi się tylko do wierzytelności ze stosunku pracy w znaczeniu wynikającym z art. 342 ust. 1 pkt 2 p.u.n. – przypadające za czas przed ogłoszeniem upadłości, a nie do jakichkolwiek roszczeń zgłaszanych przez pracowników bez względu na stopień ich pokrewieństwa ze stosunkiem pracy. Oznacza to, że wierzytelności związane z tym stosunkiem mogą być uwzględnione na liście jedynie na wniosek wierzyciela, i to w kategorii trzeciej jako "inne wierzytelności".

Należy zauważyć, iż powód dokonał stosownego zgłoszenia swojej wierzytelności, w wyniku którego syndyk sporządził oraz przekazał sędziemu komisarzowi I uzupełniającą listę wierzytelności, na której ujął powoda R. K., jednocześnie odmawiając uznania jego wierzytelności w całości.

Nadto powód dokonując zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym wnosił o zaliczenie wierzytelności do kategorii pierwszej.

W dniu 18 września 2014r. w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ukazało się ogłoszenie o sporządzeniu oraz przekazaniu przez Syndyka Masy (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w T. I uzupełniającej listy wierzytelności, dotyczącej powoda.

W takiej sytuacji powód miał prawo do wniesienia sprzeciwu, co do odmowy uznania swojej wierzytelności zgodnie z art. 256 ust. 1 p.u.n. w terminie do dnia 2 października 2014r., czego nie uczynił.

Zatem powód nie wyczerpał trybu przewidzianego przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003r. prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity: Dz.U z 2012r. poz. 112 ze zm).

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż niedopuszczalne jest wytaczanie powództwa o zasądzenie wierzytelności podlegających dochodzeniu w postępowaniu upadłościowym w przypadku, gdy odmówiono wciągnięcia wierzytelności na listę (por. także W. Broniewicz, glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 1992r., III CZP 22/92, Prz.Sąd. 1993, Nr 3, s. 109 i n.; Andrzej Jakubecki w Komentarz do art. 145 ustawy – prawo upadłościowe i naprawcze).

Reasumując, proces cywilny jest co do zasady niedopuszczalny w stosunku do wierzytelności upadłościowych, z wyjątkiem sytuacji określonej w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity: Dz.U z 2012r. poz. 112 ze zm).

Z powyższych względów, wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia należało orzec jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Wobec braku wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wraz z oświadczeniem pełnomocnika powoda z urzędu, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części brak podstaw do orzeczenia o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej pełnomocnika z urzędu.

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Joanna Smycz (ref.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek